

מסכת נדה

פרק א

א. שמיאי אומר, כל הנשים דין שעתן. הלל אומר, מפקידה לפקידה, ואפלו לזמנים הרבה. וחכמים אומרים, לא כדברי זה ולא כדברי זה, אלא מעת לעת ממעט על יד מפקידה לפקידה, ומפקידה לפקידה ממעט על יד מעת לעת. כל אשה שיש לה נסת, דיה שעתה. והמשמשת בעדים, הרי זו כפקידה, וממעט על יד מעת לעת ועל יד מפקידה לפקידה:

ב. כיצד דיה שעתה. היתה יושבת במטה ועסוקה בטירות, ופרשה וראתה, היא טמאה וכלן טהורות. אף על פי שאמרו, מטמאה מעת לעת, אינה מונה אלא משעה שראתה:

ג. רבי אליעזר אומר, ארבע נשים דין שעתן, בתולה, מעוברת, מניקה וזקנה. אמר רבי יהושע, אני לא שמעתי אלא בתולה, אבל הלכה כרבי אליעזר:

ד. איזו היא בתולה, כל שלא ראתה דם מימיה, אף על פי שנשואה. מעברת, משיודע עברה. מניקה, עד שתגמל את בנה. נתנה בנה למניקה, גמלתו או מת, רבי מאיר אומר, מטמאה מעת לעת. וחכמים אומרים, דיה שעטה:

ה. איזוהי זקנה. כל שעברו עליה שלש עונות סמוך לזקנתה. רבי אליעזר אומר, כל אשה שעברו עליה שלש עונות, דיה שעטה. רבי יוסי אומר, מעברת ומניקה שעברו עליהן שלש עונות, דין שעטן:

ו. ובמה אמרו דיה שעטה. בראיה ראשונה. אבל בשניה, מטמאה מעת לעת. ואם ראתה הראשונה מאנס, אף השניה דיה שעטה:

ז. אף על פי שאמרו דיה שעטה, צריכה להיות בודקת, חוץ מן הנדה והיושבת על דם טהר. ומשמשות בעדים, חוץ מיושבת על דם טהר, ובתולה נשדמיה טהורים. ופעמים צריכה להיות בודקת, בשחרית ובין השמשות, ובשעה שהיא עוברת לשמש את ביתה. יתרה עליהן כהנות, בשעה שהן אוכלות בתרומה. רבי יהודה אומר, אף בשעת עברתן מלאכל בתרומה: